

Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit Geest geboren is, is geest (Gal.5:17). Vlees wordt voortgebracht door het vlees. Onze oorspronkelijke toestand hebben wij geërfd van onze ouders. Deze lijn voert terug naar de eerste mens Adam. De zonde zou men kunnen omschrijven als de ongeneestelijke ziekte, waarmee het vlees sinds diezelfde Adam besmet is geworden. De toestand van ons vlees is dus zondig. Van nature zijn wij kinderen des toorns, in zonde geboren. Het is de zonde als macht, de zonde is het instrument in de handen van de satan. God kan onze zondige daden, de zonden, vergeven, maar de in ons wonende zonde kan Hij niet vergeven. De zonde als natuur kan God alleen maar oordelen. 1 Joh.1:9...Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonde te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Er is aan het Kruis niet alleen iets met ons gebeurd (onze oude mens is met Christus mede gekruisigd) maar ook iets vóór ons gebeurd (vergeving van zonden). De Here Jezus Christus heeft al onze zonden weggenomen en heeft het oordeel over onze zonde gedragen. Omdat Hij echter als mens van geen zonde wist (2 Cor.5:21), was Zijn menselijk leven, Zijn zondeloos bloed, eeuwig leven en droeg niet de kiem van de dood in zich. Hij heeft ons als Christus de Gezalfde, onze Middelaar ons door Zijn zondeloze bloed gekocht en betaald. Ben Christen heeft niet alleen vergeving ontvangen, hij is ook vrij gemaakt van de zonde. Dit laatste is de positie waarin wij als wedergeborenen, kinderen Gods mogen staan.

Gods Boek de Bijbel, is een boek waarin veel over het bloed wordt gesproken. Het bloed van Jezus Christus is het enige, dat leven geeft aan de prediking en kracht aan het Woord van God. De Bijbel is een 'levend' boek, ja, het enige levende boek in de wereld. Alleen de Bijbel kan leven meedelen aan hen, die met hun hart willen geloven wat de Bijbel ons leert
In Leviticus 7:26-27 lezen we deze waarschuwing:

'Ook zult gij in al uw woonplaatsen in het geheel geen bloed eten, van gevogelte noch van vee. Alwie enig bloed eet, die zal uit zijn volksgenoten uitgeroeid worden'

De Bijbel is het Woord van God. Het is een levend woord, dat zich volkomen onderscheidt van alle andere boeken. Hiervoor is slechts één reden: het gaat in de hele Bijbel om het bloed. Van Genesis tot Openbaring zien we een stroom van bloed, waardoor aan dit boek het eigenlijke leven van God getoond wordt. Laten we dus niet vergeten, dat in de Bijbel meer dan 700 keer over het bloed gesproken wordt en dat dit in de hele Bijbel geschiedt, van Genesis tot Openbaring toe. Het loflied dat in de hemel klinkt is ook niet op mensen die zo goed hun best deden en zo trouw de wet nageleefd hebben, maar op 'Hem, Die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door Zijn bloed.' (Openb.1:5)

Als men uit de Bijbel het reddende bloed van Jezus zou wegnemen, dan zou het gelijk zijn aan elk ander boek en zou het geen waarde meer hebben. De Bijbel leert heel duidelijk dat het leven in het bloed is.

Leviticus 17:11-14

''Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op
altaar gegeven om verzoening over u zielen te doen, want het
bloed bewerkt verzoening d.m.v. de ziel.'' ''Want, wat de ziel
betreft het bloed is zijn ziel.''

Het woord dat hier door ''ziel'' vertaald wordt, heeft ook de betekenis van ''leven''. De ziel is het leven en de ziel is in het bloed. We kunnen ook zeggen: het leven is in het bloed. Zo kan er geen leven bestaan zonder bloed. Hoewel dit waar is voor alle vlees, zijn wij hoofdzakelijk geïnteresseerd in het bloed van dé Mens en in het bijzonder in het bloed van Jezus Kristus, omdat in Zijn bloed niet alleen leven is in de lichamelijke zin van het woord, maar veeleer eeuwig leven.

De Gemeente van Jezus Christus wordt ''Zijn lichaam'' genoemd en -
''Wij zijn de leden van dat lichaam en onderling van elkander.''

(1 Cor.12:(12),27)

Van dat lichaam is Jezus Christus het hoofd en de gelovigen zijn allen de leden. Deze leden zijn onderling verbonden door het bloed van Christus.

Het leven van elk lid is afhankelijk van Zijn bloed. Dit betekent ook, dat wij in ons leven, onze voeding, reiniging en groei afhankelijk zijn van het Lam Gods, de HERE Jezus, want ''Het Leven is in Zijn Bloed.''

Ieder wedergeboren gelovigen is een lid van dat lichaam en leeft samen met de andere gelovigen in een bijzondere relatie, waarin ze zich met elkaar verbonden weten als broeders en zusters door het bloed van de HERE Jezus.

Alle mensen zijn onderling verbonden door hun relatie met Adam. Dat betekent, dat zij het virus van de zonde en de gevolgen van de zonde in zich hebben; ook in hun bloed. Alle mensen hebben Adam als gemeenschappelijke stam-vader. Het is Adam's bloed dat door de aderen van ieder mens stroomt of hij blank of zwart is, Jood of heiden, eenvoudig of geleerd. Dit bloed draagt, vanwege Adam's zonde, de straf van dood in zich. Daarom moet ieder mens sterven. Als dus de mens moet sterven is dit, omdat de dood in zijn bloed zit. Wat de vrucht van de kennis van goed en kwaad ook geweest is, wij weten in ieder geval, dat het eten van de verboden vrucht ''bloedvergiftiging'' tot gevolg had, hetgeen eindigde met de dood.

God had immers gezegd in Gen.2:17

''...ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij
voorzeker sterven.''

De mensen worden naar volk, huid- en haarkleur, lichamelijke karakteristieken enz. onderscheiden. Maar in één ding zijn alle mensen gelijk: allemaal hebben ze chemisch hetzelfde bloed. Dat wordt door Gods Woord gestaafd:

<En heeft uit één bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt...>

(Hand.17:26 St.Vert)

Omdat God uit één bloed alle volken heeft gemaakt, is de zonde overgebracht aan heel Adam's nageslacht. Omdat die ene zondigde hebben allen gezondigd, het feit, dat de zonde in diepste zin zit in het bloed, maakte dit de maagdelijke geboorte van Christus noodzakelijk, omdat Hij een nakomeling van Adam en tevens zondeloos moest zijn. Daarom kon Hij wel deel hebben aan Adam's vlees, dat niet erfelijk zondig is, maar kon Hij niet deel hebben aan Adam's bloed, dat volledig doortrokken was met het vergif der zonde. Daarom werd Jezus ''geboren uit een maagdelijke vrouw''. En niet door bevruchting uit een man (Jozef), zoals alle mensen. Hij was een volmaakt mens, omdat Hij niets van Adam's bloed in Zijn aderen had. De erfelijkheid van de zonde wordt overgebracht door het bloed en niet door het vlees. Zo heeft God op een wonderlijke manier bewerkt, dat

Jezus naar het vlees volkomen mens was en toch niet het zondige bloed van een zondig mens had. Dat was het gevolg van de maagdelijke geboorte! Terwille van enkele sceptici, die deze dingen betwijfelen, het volgende.

Het wonder van de maagdelijke geboorte

Men heeft ontdekt dat het bloed dat door de aderen van een ongebooren baby stroomt, niet afkomstig is van de moeder, maar in de vrucht zelf geproduceerd wordt nadat de eicel in aanraking is gekomen met het mannelijke sperma. Dit is een wetenschappelijk gegeven. De moeder brengt de foetus voort met de voedzame elementen voor de opbouw van dat kleine lichaampje in de verborgenheid van haar schoot. Maar al het bloed in dat kleine lichaampje wordt alleen door de bijdrage van de vader in het embryo gevormd. Vanaf het ogenblik der conceptie tot de geboorte van het kind komt geen enkele druppel bloed van de moeder in het lichaam van het kind. De placenta, die massa tijdelijk weefsel beter bekend als de nageboorte, vormt de verbinding tussen moeder en kind. Deze placenta is zo geconstrueerd, dat, hoewel alle oplosbare en voedzame bestanddelen, zoals proteïne, vet, koolhydraten, zouten, en mineralen en zelfs antistoffen van de moeder naar het kind worden vervoerd, en de afvalproducten van de stofwisseling van het kind worden teruggevoerd naar de circulatie van de moeder, er nooit bloed van moeder naar kind, of van het kind naar moeder vloeit. Al het bloed, dat in het kind is, wordt geproduceerd in het kind zelf, als het resultaat van het mannelijk sperma in de eicel. De moeder zelf produceert in 't geheel geen bloed voor het kind. Zo kan een niet bevrucht ei nooit bloed voortbrengen, omdat het vrouwelijke ei de essentiële delen voor de productie van het bloed mist. Alleen omdat het mannelijke element het ei is binnengedrongen kan het bloed zich ontwikkelen.

Leven zit in het bloed. Zoals Leviticus 17 zegt:

'Want de ziel (het leven) van het vlees is in het bloed''.

Uit dit alles kan men concluderen dat het mannelijke sperma de bron van het leven is. Wat heeft God de Vader toch op een wonderlijk mooie wijze die maagdelijke geboorte voorbereid! Toen God de vrouw schiep, maakte Hij haar zo, dat haar bloed nooit kon overgaan op haar kind. Adam was het hoofd van het hele menselijke geslacht en het is zijn bloed, dat de zonde overbracht. God maakte het echter mogelijk, dat de HERE Jezus geboren zou worden, als zoon van Adam, zonder de zondige natuur. De maagdelijke geboorte was in feite het verwekt worden uit de Heilige Geest. Maria schonk de HERE Jezus een lichaam. Naar het vlees was Hij uit het geslacht van David. Maar de Heilige Geest schonk de HERE Jezus Zijn bloed. Zijn bloed was van Goddelijke oorsprong, kostbaar bloed. Niemand anders heeft ooit dit bloed gehad.

Jezus lichaam was van Maria, Zijn bloed was van de Heilige Geest. Dit zondeloze, bovennatuurlijke bloed was de enige prijs voor de verlossing, die God kon accepteren zonder Zijn heilige natuur geweld aan te doen. De dood kan alleen uitgebannen worden door leven. Alleen Jezus bloed kon redding brengen.

Daarom kunnen we niet zomaar zeggen dat Jezus bij zijn geboorte het vlees en bloed van mensenkinderen aangenomen heeft. Wel het vlees maar **niet het bloed!**

Ieder gezond mens heeft in zijn bloed 23 paar chromosomen: 22 paar autosomen chromosomen en één paar geslachtschromosomen die zijn of haar geslacht bepalen. De tegenhanger van het Y-chromosoom is het X-chromosoom. Wanneer iemand één X-chromosoom en één Y-chromosoom heeft, is hij van het mannelijk geslacht. Dit wordt vaak weergegeven met 46,XY. Een vrouw heeft twee X-chromosomen. In beide notaties slaat 46 op het totale aantal

